

திட்டம்

சிறப்பிசம்

அக்டோபர் - 2021

வளர்ச்சிக்கான மாத இதழ்

₹ 30

அறிவியல், தொழில்நுட்பம்

அறிவியல் தகவல் பரிமாற்றத்தின் மறு வரையறை

நகுல் பராசர்

கோவிட்-19க்கு எதிரான போராட்டம்

ஷைலஜா வைத்யா குப்தா

இந்திய எரிசக்திச் சூழலில் அணுமின்சக்தியின் பங்கு
எம். பலராமமூர்த்தி

சென்னை மாகாணத்தில் காலனித்துவ காவல்துறை

நாட்டி நமிதா

தமிழக காவல்துறையில் நவீன தொழில்நுட்பங்கள்

கு.ககுணசிங்

கொங்குநாட்டு சிங்கம் தீரன் சின்னப்பாலை

ஆ.மணிமேகலை

கொங்குநாட்டு சிங்கம் தீரன் சின்னமலை

- ஆ.மணிமேகலை

வரலாற்று ஆவணங்களில் மறைக்கப்பட்ட ஒரு கதாநாயகன் தீரன் சின்னமலை. தென்னிந்தியாவின் ஆரம்பகால கதந்திரப் போராட்ட வீரர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த இடத்தைப் பெற்றவர் இவர். தனது தியாகத்தால் கொங்கு நாட்டு மக்களிடையே மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர். வரலாற்று ஆவணங்களில் இல்லாவிடினும், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் வாயிலாக இவரது வீர வரலாறு தலைமுறையாக மக்களிடையே பரப்பட்டு வந்தது. சின்னமலையை மக்கள் ஒரு தெய்வமாகவே கருதி ஆண்டு தோறும் விழா எடுத்து சிறப்பு செய்கின்றனர். இந்தக் கட்டுரை தீரன் சின்னமலையின் வீரத்தையும், விவேகத்தையும் விளக்குகிறது.

நாடு, மக்கள், வரலாறு

தீரன் சின்னமலை என்று பின்னாளில் அழைக்கப்பட்ட 'தீர்த்தகிரி' கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இன்றைய மாவட்டங்களான கோயமுத்தூர், ஈரோடு, திருப்பூர், சேலம், தருமபுரியின் ஒரு பகுதி, மதுரையின் ஒரு பகுதி மற்றும் அதைச்சார்ந்த பகுதிகள் அன்று கொங்கு நாடு என்று அழைக்கப்பட்டன. கொங்கு என்றால் தேன் என்ற பொருளும் உண்டு. கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் கொங்கர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அரசர்கள் கொங்கம் மலர்களைச் சூடி தங்களை அடையாளப்படுத்தியதாலும் கொங்கர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

கொங்கு மக்கள்:

பல்வேறு காலகட்டங்களில் கொங்கு நாடு, பல்வேறு அரச பரம்பரைகளைக் கண்டுள்ளது. இருளர் என்ற பழங்குடியினர் கொங்கு நாட்டின் ஆதிமக்களாவர். பின்னர்

கோசர்கள், சூசூப்பகுதியில் இருந்து வந்த கொங்கர்கள், கேரளாவின் ஒரு பகுதியாக மாறிய போது அங்கிருந்து குடியேறியவர்கள், கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் தெலுங்கர்கள், மைசூர் படையெடுப்பின் போது குடியேறிய கன்னடர்கள் என பல தரப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்த பகுதி கொங்கு நாடு. விவசாயத்தை முக்கியமான தொழிலாகக் கொண்டிருந்த வேளாளர்கள், நெசவுத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தவர்கள், சேவைத் தொழில்களை மேற்கொண்டவர்கள் என இங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களை பொதுவாகப் பிரித்தறியலாம்.

வரலாறு:

இன்றைய தமிழ்நாட்டின் மேற்கு புறமாக அமைந்திருப்பது கொங்கு நாடு. கடலர்கள், அதிய குறுந் மன்னர்கள், களப்பிரர்கள், ராஷ்டிரகூடர்கள், பிற்காலச் சோழர்க் சேரர்கள், கொங்குச் சோழர்க் ஹொய்சாளர்கள், தில்லி அரசர்க் துளக் வம்சத்து அரசர்க் விஜயநகரப் பேரரசர்கள், நாய மன்னர்கள், மைசூர் அரசர்கள திப்பு சுல்தான், பின்னாள ஆங்கிலேயர்கள் ஆகியே கொங்கு நாட்டை நேரடியாகவே மறைமுகமாகவோ ஆட்சி செய்த

தீரன் சின்னமலை குல வரல

பாரம்பரியமிக்க மன்றாடி குடும்பத்தில் இரத்தினம்பெரிய தம்பதியருக்கு 1756ஆம் ஆ ஏப்ரல் மாதம் 17ஆம் இரண்டாவது மகனாக பிறந்தார். இவரது இயற் தீர்த்தகிரி என்பதாகும். இவன் சேர்த்து ஐந்து சகோதர்கள்.

தீவ் சின்னத்தை நடுகல் வெய்ய லுடலில்

ரத்தில் இருந்தபடியே தீத்தகிரி மூலம் சரி செய்ததையும் பற்றி உட்பாடல் சொல்கிறது.

தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட வீர சாகசக் கலைகளை ஓர் இளைஞர் மூலம் ஏற்றுத்தீ அவர்களுக்கும் கற்றுக்கொடுத்தார். கொள்ளை மீட்குபவர்கள் தங்கள் கிராமங்களை மீட்டதற்கு உதவியதால் இந்தப் படை தார்த்துக் கொண்டது.

இதைத் தவிர குடும்பங்களில் பிறக்கும் சச்சரவுகளை பஞ்சாயத்து மூலம் சமரசம் செய்தல், நிலத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்தல் போன்ற பணிகளிடும் இவர்கள் மறக்கொண்டனர். இத்தகைய பாதச் சேவைகளால் சகோதர்கள் மூலமும் அப்பகுதி முழுவதும் மயம் பெற்றனர். அவர்கள் அளித்த சாதகாப்பால் அவர்களுக்குத் திருந்த நிலப்பரப்பு விவகாரங்களை சகோதர்கள் மூலமும் குதிரையில் வணிக வரும் போது, அவர்களுடன் இளைஞர் குழு பின் தொடர்ந்து சல்லும்.

ஐந்து சகோதர்களில், அண்ணன் முந்தையாமி தாய்மாமன் மகனை ணந்தார். கடைசித் தம்பி பட்டிசாமியும் உறவுக்குள் பெண்

எடுத்து குடும்பத்தோடு தனிபாக வசித்து வந்தார். தீத்தகிரி, தம்பண்ணல், சிகோதர் ஆகிய மூலமும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் சொதமலன் கருதியே வாழ்ந்தனர்.

மூலமும் பொதுச் சேவை காரணமாக நன்மிகவுக்கு மேல் விடு திருப்பவர், அவர்களுடன் இளைஞர் படைமும் வரும். அத்துனை பெருக்கும் உணவு சமைத்துப் படைக்கும் பொறுப்பு. அண்ணன் குழந்தைசாமியின் மனைவி மீது விழுந்தது அது ஒரு பெரிய தொல்மையாக இருந்தது கணவனிடம் பல முறை முறையிட்டும் எந்தப் பயனும் இல்லை. எனவே, தீத்தகிரியின் அண்ணியார் தனது தந்தை மற்றும் தமையனிடம் இது பற்றி முறையிட்டார். தாய்மாமன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவர்கள், இதனை புத்த இடத்துக் கொடுமை எனக் கருதி தீத்தகிரிக்கு தக்க பாடம் புகட்டக் காத்திருந்தனர்.

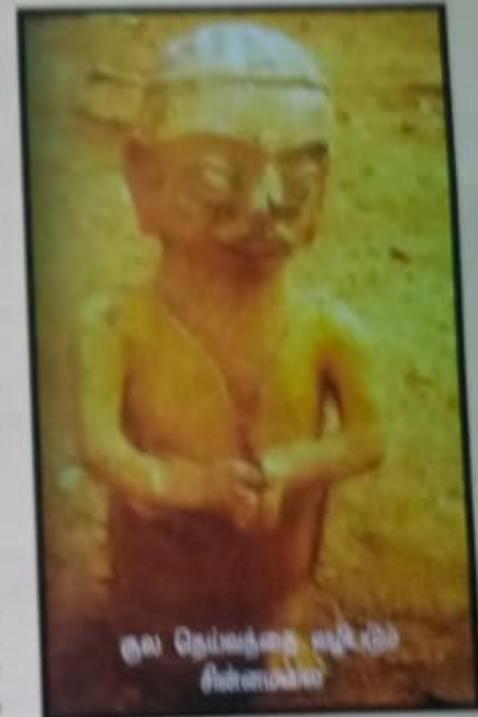
ஒருமுறை தீத்தகிரியும், அவரது இரண்டு தம்பிகளும் சென்னி மலை கோயில் திருவிழாவில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருந்த சமயத்தில் தாய்மாமன் விட்டு வேலைக்காரன் தனது ஈழமனின் உத்தரவுப்படி தீத்தகிரி மற்றும் அவரது சகோதர்களின் கையைப் பிணைத்து ஒரு வண்டிச்சக்கரத்தில் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்க விட்டான். அங்கிருந்த அனைவரும் செய்வதறியாமல் திகைத்தனர். செழியழிந்த தங்கை கணவர் தனது ஆட்களுடன் வந்து அவர்களை விடுவித்தார்.

ஊரையே தனது கட்டுக்குள் வைத்திருந்த தனது சகோதர்கள் கட்டுண்டு கிந்தனைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் தீத்தகிரியிடம்

முலம்பிய சகோதரி, குடும்ப எதிர்ப்பைப் பதிலாக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு உதவி செய்தார். அவர்களுக்கு தங்கை கொண்டு தீத்தகிரி தனது முடிவான வாழ்த்தினை அளித்து வேண்டி வேண்டி தீத்தகிரியை மீட்டுவதற்காக வந்த கொடுத்தார்.

தீவ் சின்னத்தை வெள்க் கருமை

கொங்கு நாடு 1671ஆம் ஆண்டு தொட்டிதேவராபர் காலத்தில் மமசூர் அரசர்களுக்குக் கீழ் வந்தது. வரி வசூல் செய்வதற்கு திவான் என்ற பதவியை மமசூர் அரசர்கள் ஏற்படுத்தினர். திவான்மன் செந்திரமும், பமலிமும் இரண்டு சங்ககிரி என்னும்பி. தமில் இருந்த கோட்டையில் இருந்தபடி இயங்கி வந்தனர். கிராமங்களில் வரி வசூல் செய்ய தன் கண்களை அவர்கள் திபயித்தனர். வரி வசூல் நடந்திய இயர்கள் மக்களை பல வண்ணமும் கொடுமைப்படுத்தினர். கொங்கு நாட்டுச் செல்வம் மமசூருக்குப் போவதைத் தடுத்தாக வேண்டும் என்று தீத்தகிரி எண்ணினார்.

குல வெய்யத்தை லுடலில் சின்னம்

ஒரு நாள் வரிப்பணத்துடன் தண்டல்காரன் குழு சங்ககிரி நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தது. இதையறிந்து தீர்த்தகிரி தனது இளைஞர் படையுடன் சென்று பணத்தைப் பிடுங்கி ஏழைகளுக்கு விநியோகித்தார்.

சென்னிமலைக்கு சிவன்மலைக் கும்பிடை தீரமிடு

சின்ன மலையென்று மேளம்பு பேசிய தீர்த்தகிரி

சொன்ன மலையினால் யானவர் கீர்த்தியை சொன்னதற்கா

என்னை யடித்துத் தூரத்தினிட் பானினி யென் செய்வனை

- சின்னமலைக்குமயி

சிவன் மலைக்கும், சென்னி மலைக்கும் நடுவில் ஒரு சின்னமலை பணத்தைப் பறித்ததாக திவானுக்கு செய்தி சென்றது. கொங்கு நாட்டு மக்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து அவரை சின்னமலை என்றே அழைக்க ஆரம்பித்தனர். இந்தப் பெயரை இறுதிவரையிலும் நிலைத்து நின்றது. ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடல் இதைத் தெளிவாக உறுதி செய்கிறது.

தீரன் சின்னமலையை அடக்கு வதற்காக திவான் முகமது அலி ஒரு படையை அனுப்பினான். தீரன் சின்னமலையிடம் பயிற்சி பெற்ற

இளைஞர் படை சிவன் மலைப் பகுதியில் அதை விரட்டியடித்தது. இதுவே தீரன் சின்னமலை பெற்ற முதல் வெற்றியாகும்.

அரசியல் ஆர்வம்:

இந்த வெற்றிக்குப் பிறகு தீரன் சின்னமலைக்கு அரசியல் ஆர்வம் அதிகரித்தது. இயற்கையே கொங்கு நாட்டை பிற நாடுகளிடமிருந்து பிரித்து தனித்தன்மையுடன் வைத்திருந்த போது, பிற அரசர்கள் கொங்கு நாட்டை அடிமைப்படுத்த நினைப்பதை எப்பாடுபட்டாகிலும் தடுத்து நிறுத்தி தீரன் சின்னமலை முடிவெடுத்தார்.

மைசூர் அரசருக்கு உதவுதல்:

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேயரும், பிரஞ்சுக்காரர்களும் வணிகப் போட்டிக்கு உள்நாட்டு அரசர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களும் தங்களுக்கு கிடையே போட்டி, பொறாமை காரணமாக இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து வெளிநாட்டவரை ஆதரித்தனர். மைசூர் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஹைதருக்குப் பின் திப்பு சுல்தான் போரைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார். தீரன் சின்னமலை தனது பட்டறிவு மற்றும் படிப்பறிவின் துணை கொண்டு நிலைமையை சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து வெளிநாட்டினரான ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக உள்நாட்டு அரசரான திப்பு சுல்தானுக்கு ஆதரவுக் கரம் நீட்ட முடிவெடுத்தார்.

பயிற்சி பெற்ற தனது இளைஞர் படையுடன் திப்பு சுல்தானின் ராணுவத்தில் இணைந்து தனது திறமையால் ஒரு படைப்பிரிவுக்குத் தலைவரானார். இந்தக் கொங்கு வீர்ப்படை தான் மழவல்லி பகுதிகளில் திப்பு பெரு வெற்றி பெறுவதற்குக்

காரணமாக அமைந்தது. 40,0 வீரர்களைக் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயப் படை பெரும் சேதத்தடைந்தோற்கடிக்கப்பட்டது. திப்பு சுல்தானின் நம்பிக்கையைப் பெற தளபதியானார் சின்னமலை. அதே நேரத்தில் ஆங்கிலேயர் சினப்பார்வை தீரன் சின்னமலை மீது விழுந்தது. திப்பு சுல்தான் பிரஞ்சு அரசர் நெப்போலியனுடன் ஒரு தூதர்க்குழுவை அனுப்பினார். அதில் தீரன் சின்னமலைச் சேர்ந்திருந்தார். நெருங்கிய நண்பரான கருசேர்வையும் இடம் பெற்றிருந்தார்.

மழவல்லி வெற்றி தந்த உற்சவத்தோடு சீரங்கப்பட்டினம் போரிட பங்கெடுத்தனர். ஆனால் அங்கிருந்து நிலை இவர்களுக்கு சாதகம இல்லை. திப்பு சுல்தான் மரணமடைந்தார். சீரங்கப்பட்டினம் ஆங்கிலேயர் வசமானது. மைசூர் படை சிதறுண்டு ஓடியது. பிச்சைப்பட்டனர். ஆனால் தீரன் சின்னமலை சிக்கவில்லை. தனது கொங்குப் படையுடன் தெற்கு காவிரி நதியைத் தாண்டி அடர் காடுகளுக்குள் மறைந்து ஆங்கிலப் படை அவர்களைத் தொடர முடியாமல் பின்வாங்கியது.

வாக்குத் தவறாமை:

இத்தகைய சிக்கலான நேரத்தித் தங்கைக்குக் கொடுத்த வாக்கு நிறைவேற்ற அரியப்பட்டி சென்னை அண்ணன் மாமனார் மற்ற மைத்துனரைக் கொண்டு அவர் தலைகளை புளியமரத்தில் கட்டி தொங்கவிட்டார். இன்றும் அரியப்பட்டியில் ஒரு பகுதி தூக்க புளியமரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஓடாநிலைக் கோட்டை:

மைசூர்ப் போர்களில் பங்கெடுத்த அனுபவத்துடன் திரும்பி

சின்னமலை தீவிர அரசியலில் பங்கெடுத்தார். இன்றைய ஈரோடு மாவட்டம் அரசச்சலூர் அருகே ஓடாநிலை என்ற இடத்தில் கோட்டை ஒன்றை நிறுவி தீர்த்தகிரி சர்க்கரை உத்தம காமிண்ட மன்றாடியார் என்ற பெயரில் பாளையக்காரராகப் பட்டமேற்றார். தனது நாட்டு மக்களுக்கு நல்லாட்சி வழங்கினார். தமிழறிஞர்களின் பாராட்டினைப் பெற்றார். இளைஞர்களுக்குப் பல போர் பயிற்சி முறைகள் கற்பிக்கப் பட்டன. கொங்கு நாட்டைக் கடந்து செல்வதற்கு வெளிநாட்டினருக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. கருப்ப சேர்வை மூலம் கிடைத்த பிரெஞ்சு ஆதரவோடு பிரங்கிகள், துப்பாக்கிகள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் பகையாயினர்.

பாளையக்காரர் கூட்டிணைவு:

பாளையக்காரர்களை ஒரே குழுவாக இணைத்துக் கொண்டு ஆங்கிலேயரை எதிர்ப்பதற்காக திப்புலின் ராணுவத்தில் இருந்த தூண்டாக்கிவாக் என்ற மராத்தியரின் உதவியை நாடி, அவரை சந்தித்தார். அவரும் உதவுவதாக வாக்களித்து நம்பிக்கைக்குரிய மூன்று பேரை சின்னமலையின் வழிகாட்டுதல்படி நடக்க ஆணையிட்டு உடன் அனுப்பினார்.

கோயமுத்தூரில் பாளையப் பட்டுகளின் கூட்டிணைவு இவ்வாறு உருவாக சின்னமலையே முக்கியமான பங்காற்றினார். விருப்பாச்சி கோபால நாயக்கர், தளி எத்தலப்ப நாயக்கர், திண்டுக்கல் லக்கம நாயக்கர், பரமத்தி அப்பாச்சிக் கஷண்டர், மருது, மதுரை முத்துக்கருப்பத் தேவர் தஞ்சை ஞானமுத்து, மலபார் கேரளவர்மா போன்ற அனைத்து மதம் மற்றும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

இவருடன் கைகோர்த்தனர். திண்டுக்கல் வீரர் படை உருவாக்கப்பட்டு சின்னமலை அதன் தலைவரானார்.

கோயமுத்தூர் கலகம்:

திப்பு சஸ்தான் மறைவுக்குப் பிறகு கோயமுத்தூர் கோட்டை ஆங்கிலேயர் வசமானது. கோயமுத்தூர் கோட்டையை கைப்பற்றுவதை முக்கிய இலட்சியமாகக் கொண்ட சின்னமலை 1805ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3ஆம் தேதி மொகரம் நாளைக் குறித்தார்.

ஆங்கிலப் படையில் இருந்த இஸ்லாமிய வீரர்கள் அன்று விடுப்பில் இருப்பார்கள் என்பதால் அந்த நாள் குறிக்கப்பட்டது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாகவே தேசப்பற்றாளர்கள் கோவையில் மாறுவேடத்தில் புகுந்து காத்திருந்தனர். நரசிங்கராவ் என்பவர் அவர்களுக்குரிய வசதிகளை கவனித்துக் கொண்டார். ஓமலூர் சேமலை, பத்தே முகமது உசேன் போன்றோரும் அங்கு காத்திருந்தனர். மணியக்காரம்பாளையம், கணபதி, சரவணம்பட்டி, பேரூர், இராமநாத புரம், புலியகுளம் ஆகிய கோயமுத்தூரைச் சுற்றியிருந்த கிராமங்களில் வீரர்கள் காத்திருந்தனர்.

ஆயினும், எதிர்பார்த்த படை உதவி தாண்டாஜிவாக் என்பவரிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. வீரர் படை மறைந்திருக்கிறது என்பது ஆங்கிலேயப்படைக்கு ஒற்றர் மூலம் தெரிய வந்தது. எனவே, ஒரு நாள் முன்னதாகவே உடனடியாகத் தாக்குதல் தொடங்கியது. எதிர்பார்த்த படை உதவிக்கு வராததால் இந்தக் கலகத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் வென்றனர். 42 புரட்சியாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு பெயரளவில்

ஒரு விசாரணைக்குப் பிறகு பொது இடத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

ஆங்கிலேயருடன் முதல் போர்:

முக்கியமான இடத்தில் அடையப் பெற்ற கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்ற ஆங்கில அரசு முனைந்தது. போர்ப் பயிற்சி மூலம் வீரர்களைத் தயார் நிலையில் வைத்திருந்த சின்னமலை அதற்குத் தடையாக இருந்தார். எனவே ஒரு ஆங்கிலப்படை கர்னல் மேக்ஸ்வெல் தலைமையில் சங்ககிரி கோட்டையில் இருந்தபடி கொங்கு நாட்டைத் தாக்கியது. ஆனால், தீரன் சின்னமலை தனது படையுடன் நேரடியாக எதிர் தாக்குதல் நடத்தினார்.

பல வெற்றிகளைக் கண்ட கர்னல் மக்ஸ்வெல் ஒரு சிறிய படையால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இது சின்னமலைக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய வெற்றியாகும். அத்துடன் சேலம் பகுதியைச் சார்ந்த மக்கள் ஆங்கிலேய வீரர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்கவில்லை. வீரர்கள் தங்கியிருந்த சங்ககிரி கோட்டைக்கு உணவு வருவது நின்று போனது. மராத்தியப் போர் நடந்து கொண்டிருந்த நேரம் அது பல இடங்களிலிருந்தும் இடையூறு கிளம்பியதால் கொங்கு நாட்டின் மீது எந்தவித நடவடிக்கையையும் எடுக்க முடியாமல் ஆங்கிலேய திரும்பிச் சென்றுவிட்டனர்.

இரண்டாவது போர்:

ஓராண்டுக்குப் பிறகு 1802இல் ஆங்கிலேயர், பத்தியிரத்திற்கும் அதிகமான பேர் வீரர்களுடன் சங்ககிரி கோட்டை வந்தடைந்தனர். அருகிலுள்ள கிராமங்களைச் சூறையாடின கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றும் முடிவுடன் அவர்கள்

பொங்காலி அம்மன் கோயில்

முன்னேறினர். வழியில் எதிர்ப்பட்ட தமிழர்கள் கொண்டு குவிக்கப்பட்டனர். இதனைக் கேள்வியுற்ற சின்னமலை ஆங்கிலேயரை எதிர்க்க தனது படையை ஏவினார். ஆங்கிலேயர்கள் சுற்றி வளைக்கப்பட்டனர். இருபக்கமும் பலத்த சேதம் ஏற்பட்டது. நொய்யல் நதி இரத்த நதியாகியது. இரண்டு நாள்கள் போர் நடைபெற்றது. ஒரு கட்டத்தில் இரு பக்க படைத் தளபதிகளும் நேருக்கு நேர் சந்தித்துக் கொண்டனர். சின்னமலை தனது பலம் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி எதிரியின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். ஆங்கிலப் படை சிதறி ஓடியது.

துண்டிக்கப்பட்ட தலையை மொட்டையடித்து, கரும்புள்ளி செம்புள்ளியால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தீயிட்டு, ஒரு தட்டில் வைத்து ஊருக்குள் வலம் வந்தார் சின்னமலை. எதிரி அழிக்கப்பட்டான் என்றும், மக்கள் இனி அச்சமின்றி வாழலாம் என்றும் தைரியம் அளித்தார். மக்கள் அவரை தலை மேல் வைத்துக் கொண்டாடினர்.

இரண்டாவது போருக்குப் பின் மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தனர். ஓடாநிலை கோட்டையிலிருந்து இளைஞர்களுக்கும் போர்ப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. எதிரிகளை சமாளிக்க தீரன் சின்னமலை

எப்பொழுதும் மனதளவில் தயாராகவே இருந்து வந்தார். முன்றாவது போர்:

தீரன் சின்னமலையின் இளைஞர் படையின் சக்தியைக் கண்டு அஞ்சிய ஆங்கிலேயர் 1804ஆம் ஆண்டு கர்னல் ஹாரிஸ் தலைமையில் 3000 குதிரைப்படை வீரர்களைக் கொண்ட படையை அனுப்பியது. சீரங்கப்பட்டினப் போரில் திப்பு சுல்தானைத் தோற்கடித்து புகழ் பெற்றவர் கர்னல் ஹாரிஸ். ஓடாநிலைக் கோட்டைக்கு அருகே அரசச்சலூரில் முகாம் அமைத்துத் தங்கியது அந்தக் குதிரைப்படை.

பொங்காலி அம்மன் கோயில்

தீரன் சின்னமலையின் குல தெய்வமான பொங்காலி அம்மன் கோயிலில் பூசை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் குழுவியிருந்தனர். கோயிலில் சின்னமலை நிச்சயம் இருப்பார் என்று நினைத்து கோயிலுக்குள் ஹாரிஸ் நுழைந்தார். ஆனால், அவர் அங்கு இல்லாததால் எமாற்றத்துடன் அம்மன் சிலையைத் தனது வாளால் தாக்கினார். ஒரு சிலையின் தலையில் ஒரு தூர் ஏற்பட்டது. இன்றும் அந்த இடத்தில் மருத்துவ எண்ணெயைப் பஞ்சால் தடவி பூசை செய்கின்றனர்.

சின்னமலை வீர முடிவு:

ஆங்கிலப்படைகளுடன் நடத்திய முன்று போர்களிலும் வெற்றிவாகை குடிய சின்னமலையின் புகழ் மேலும் பரவியது. மக்கள் தங்களைக் காக்க வந்த கடவுளாகவே அவரை பாவித்தனர். ஆனால், ஆங்கில ஏகாதிபத்திய அரசால் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. மைசூர், ஹைதராபாத், கர்நாடகம், தஞ்சாவூர்,

ஆர்க்காடு ஆகிய பகுதிகளை தங்களின் ஆளுகைக்குக் கொள்ளிதாகக் கொண்டு வந்திருந்த ஆங்கிலேயருக்கு சின்னமலை அழிப்பது ஒரு கௌரவப் பிரச்சனாக மாறிவிட்டது.

ஆறு ஆண்டுகள் ஆட்சி மக்களுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லாமலாகி வந்த சின்னமலை தமக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை பதற்குத் தயாராகவே இருந்தார். ஆங்கிலப் படை சபேதாராகப் பணியாற்ற வேலப்பன் அவ்வப்போது மலைக்கு செய்திகளை செய்தார். சின்னமலை ஒரு புதிய காலணி போது அதில் ஆங்கிலேயர்களை அடுத்த நகர்வு பற்றி ஒரு வேலைப்பணால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு நாள் காலணியை குறிப்பு வைக்கப்பட்டிருந்த வீரர்களை கொண்ட ஒரு படை ஓடாநிலை கோட்டைக்குத் தாக்கப் போவதையும் யாக்கக் கோட்டையை விட வேறும்படியும் அந்த தெரிவித்தது

இந்தச் செய்தி உடனடியாகவே தெரிந்து சின்னமலை தனது சபேதாராகப் பணியாற்ற வேலப்பன் செய்து, தனக்கு பதிலாக கருப்பையா நிறுத்திவிட்டு, சமைய

திட்டம், அக்

நல்லப்பனுடன் சேலேதூர்கள் மூலமும் வெளியேறினர். அவரத்தில் அந்தக் குறிப்பை அழிக்கத் தவறியிட்டனர். அவர்கள் பழனிமலைப் பகுதியில் இருந்த கருமலைக் காடுகளில் மறைந்தனர். கொரில்லாப் போர் முறை அவர்களுக்குக் கைவந்த கலை. பகலில் காடுகளில் சுற்றித் திரியும் இவர்கள், தினமும் மாலையில் நல்லப்பன் சமைத்து வைக்கும் உணவுக்காக பழனிமலை அடிவாரத்துக்கு வந்து செல்வார்கள்.

ஓடாநிலை கோட்டையைத் தாக்கி அழிக்க சுபேதார் வேலப்பன் தலைமையில் பீரங்கிப் படையை ஆங்கிலேயர் அனுப்பினர். சின்னமலை அங்கு இல்லை என்பதையும், இரகசியத் தகவலை அனுப்பியது வேலப்பன் தான் என்பதையும் அறிந்து கொண்ட ஆங்கிலேயப் படை வேலப்பனை அருகில் இருந்த மரத்தில் உடனடியாகத் தாக்கிவிட்டது கருப்ப சேர்வை கைது செய்யப்பட்டார். ஓடாநிலை கோட்டை பீரங்கிகளால் தகர்த்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. இனி சின்னமலையை நேரடியாக வெல்வது கடினம் என்பதை அறிந்து கொண்ட ஆங்கிலேயர் சின்னமலையிப்பிருந்த நல்லப்பனை மெல்ல மெல்லத் தங்கள் வசப்படுத்தினர்.

நல்லப்பன் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு ஒரு சுரங்கப்பாதை தோண்டப்பட்டது. அது சின்ன மலை சகோதர்கள் உணவருந்தும் அறையில் வந்து முடிந்தது. இந்தப் பணி முடிந்ததும் நல்லப்பனுக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு நாள் மாலை சின்னமலையும், அவரது சகோதர்களும் உணவருந்த

வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களது துப்பாக்கிகளை அகற்றுமாறு நல்லப்பன் வேண்டிக் கொண்டான். அவர்களும் சுயமரித்து உணவுண்ண அமர்ந்தனர். நல்லப்பன் இரகசியக் கதவைத் திறந்தவுடன் ஆங்கிலப் படை வீரர்கள் சின்னமலையையும், அவரது சகோதரர்களையும் சுற்றி வளைத்தனர். நிலைமையை நொடிப் பொழுதில் புரிந்து கொண்ட சின்னமலை கோட்டையில் நல்லப்பனை ஒரே அடியில் வீழ்த்தினார்.

சகோதரர்கள் மூலமும் சங்ககிரி கோட்டையில் சிறை வைக்கப் பட்டனர். பெயரளவில் ஒரு இரகசிய விசாரணை நடைபெற்று விரும்பினால் ஆங்கில அரசுக்குத் திறை செலுத்தி அவர்களுக்கு அடிபணிந்து ஆட்சி செய்யலாம் என்று சின்னமலைக்கு அப்போதம் ஒரு வாய்ப்பு தரப்பட்டது. சின்ன மலை அடிமை அரசராக தான் இருக்க விரும்பவில்லை என்று தெரிவித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

தூக்குத் தண்டனைக்கு நாள் குறிக்கப்பட்டது. தாக்கிவிட வந்திருந்த வீரர்களைத் தள்ளி நின்றுச் சொல்லிவிட்டு, சின்னமலையும், அவரது சகோதரர்களும் தாங்களே கழுத்தில் சுருக்கிட்டு உயிரை மாய்த்துக் கொண்டதாக செய்தி உள்ளது. 1805ஆம் ஆண்டு ஜூலை 31ஆம் நாள் ஆடி மாதம் 18ஆம் நாள் ஆடிப்பெருக்கு அன்று ஒரு வீர சகாப்தம் முடிவுக்கு வந்தது.

தீரன் சின்னமலை கொங்கு நாட்டு மக்களிடையே ஒரு மகத்தான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தான். ஆங்கிலேய அரசு, சின்னமலை பற்றிய எல்லா சான்றுகளையும் அழித்து, வரலாற்றில் அவன் பெயர்

நிலை பெறாமல் நம் வடிவத்தை எடுத்து ஒரு நிலை மேலே வரவும் தரைமட்டமாக்கியது.

ஆயிரமும், நூற்றுக்கூறும் படைகள் சின்னமலையின் பழைய படைகள். அவன் மறைந்து 150 ஆண்டுகள் ஆகிற்று மூலக் குழந்தை அணந்து வரலாற்று மீட்டுவது புத்தகமாக எழுதினார். இதைத் தவிர அவன் பெயர் கூறும் இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் நமக்கு ஆதாரமாக கிடைத்துள்ளன. அவை கவுண்டம் பாளையம் கல்வெட்டும், டாட்டாளி கல்வெட்டுமாகும். இவைபிரண்டும் சின்னமலை கோடுந்த தாளங்களை விளக்குகின்றன.

மறைவுக்குப் பிந்தைய அங்கீகாரங்கள்:

தீரன் சின்னமலையின் பெயரில் கருரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட ஒரு மாவட்டம் உருவாக்கப் பட்டது. தீரன் சின்னமலையின் பெயரில் திருச்சிராப்பள்ளியைத் தலைமையிடமாக கொண்ட ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. ஜூலை 31, 200இல் இவருக்கு அஞ்சல்தலை வெளியிடப்பட்டது. சென்னையில் திருநெல்வேலி சிலை அமைக்கப்பட்டது. ஈரோடு மாவட்டம் அரச்சலூரில் மணிமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. ஈரோடு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகத்திற்கு இவரது பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவர் பெயரில் பாலங்களும் தெருக்களும் உருவாயின.

முனைவர் ஆ. மணிமேகலை, சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்று ஆய்வாளர், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்.